

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Sud BiH / Суд БиХ	
Krivično odjeljenje i Apelaciono odjeljenje / Кривично одјелјење и Апелационо одјелјење	
Одјел I и Одјел II / Одјел I и Одјел II	
Одјел за судску управу	
x - K/06/223	63
	9 (Str./Стр.)
12-12-2006	15.10

Broj: X-K-06/223
Sarajevo, 01.12.2006

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Ize Tankića, kao predsjednika vijeća, Malcolm-a Simonsa-a i Nenada Šelede, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Lane Ferović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Čović Husmira, zbog krivičnog djela krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 3. Krivičnog Zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa članom 26. Krivičnog Zakona Bosne i Hercegovine odlučujući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj KT-469/05 od 12.06.2006., potvrđenoj dana 14.06.2006., nakon održanog usmenog i javnog glavnog pretresa, donio je dana 01.12.2006. i u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Biljane Simeunović, optuženog Čović Husmira lično i njegovog branioca Husein Mušić, advokata iz Velike Kladuše, istog dana javno objavio slijedeću

PRESUDU

I

Optuženi: ČOVIĆ HUSMIR, sin Arifa i majke Esme, rođene Džinović, rođen 16.08.1985. godine u mjestu Šturlić, opština Cazin, sa stalnim prebivalištem u Šturliću broj 84, opština Cazin, državljanin Bosne i Hercegovine, po nacionalnosti Bošnjak, neoženjen, nije služio vojni rok, radnik, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak.

KRIV JE

Što je

Dana 22.10.2005. godine oko 16,30 sati po prethodnom dogovoru sa Čović Fadilom da u namjeri pribavljana protivpravne finansijske koristi, prebace strane državljanke preko granične linije iz Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku, zajedno sa Čović Fadilom u mjestu Gata, opština Cazin preuzeo četiri osobe – državljanke Republike Albanije i to: Elvisa Rajtu, Malaj Lirima, Klement Luku i Ndreca Artura nakon čega je zajedno sa Fadilom, Fadilovim putničkim motornim vozilom marke „mazda“ 626, reg. oznaka 990-K-242, kojim je upravljao Fadil pokušao prebaciti navedene osobe u Republiku Hrvatsku pa su u vršenju ovih radnji otkriveni od strane ovlaštenih osoba Policijske stanice Cazin Kličić Enesa i Kapić

Kapić Mehmeda koji su vršili kontrolu motornih vozila i putnika u graničnom pojasu na regionalnom putu R-403 Kamenica – Gata - Tržačka Raštela, a zatim je Čović Husmir u namjeri da izbjegnu potjeru od strane ovlaštenih službenih osoba naredio Fadilu da vozi što većom brzinom zbog čega je vozilo kojim je upravljao Fadil zbog neprilagođene brzine sletilo sa kolovoza zajedno sa svim osobama u vozilu, čime su dovedeni u opasnost život i sigurnost navedenih osoba, a zatim izbjegavajući dalju potjeru ovlaštenih radnika policije trčeći pobjegli sa lica mjesta i pri tome ostavivši navedene strane državljanke da se sami spašavaju.

Dakle, pokušao iz koristoljublja da prevede preko državne granice više lica koja ne ispunjavaju uslove za zakoniti ulazak preko državne granice pri čemu su dovedeni u opasnost životi i sigurnost više lica.

Čime je počinio krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 3. KZ BiH u vezi sa članom 26. KZ BiH.

Na osnovu navedenog zakonskog propisa, te uz primjenu odredaba članova 39, 42. i 48. Krivičnog zakona BiH optuženi Čović Husmir se za krivično djelo iz člana 189. stav 3. KZ BiH

O S U Ď U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci.

Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH, optuženi Husmir Čović, oslobađa se naknade troškova krivičnog postupka.

II

Na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH optuženi Čović Husmir

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je tokom 2005. godine se dogovorio sa njemu poznatim osobama da će radi pribavljanja finansijske koristi – iz koristoljublja u Bosni i Hercegovini organizovati preuzimanje i boravak stranih državljanke koji ne ispunjavaju uslove za zakonit boravak u Bosni i Hercegovini s ciljem prebacivanja tih osoba preko granične linije iz Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku i da će organizovati prebacivanje tih osoba iz Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku iako te osobe ne ispunjavaju uslove za zakoniti prelazak državne granice Bosne i Hercegovine.

Čime bi počinio krivično djelo iz člana 249. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona BiH.

O b r a z l o Ź e n j e

Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj: KT-469/05 od 12.06.2006., potvrđenom dana, 12.06.2006., Čović Husmir i Čović Fadil optuženi su da počinili krivično djelo udruživanja radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 26. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 53. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine- sticaj krivičnih djela.

Optuženi su dana 29.06.2006 godine, kod sudije za prethodno saslušanje, dali izjave kojima u cjelosti poriču krivnju za predmetne krivično-pravne radnje, odnosno predmetno krivično djelo, pa je nakon toga spis dostavljen vijeću na suđenje.

Rješenjem Suda BiH broj X-K-06/223 od 21.08.2006- godine obustavljen je krivični postupak prema optuženom Čović Fadilu zbog krivičnog djela iz člana 249. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 26. i članom 53. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, obzirom da je u toku trajanja krivičnog postupka nastupila smrt optuženog.

Glavni pretres je počeo 08.09.2006. godine kad je Tužilaštvo pročitalo optužnicu u dijelu koji se odnosi na optuženog Čović Husmira.

U dokaznom postupku izvedeni su dokazi optužbe, dok odbrana nije izvodila svoje dokaze.

Dokazi optužbe neposredno izvedeni pred Sudom su svjedoci: Kličić Enes, Ković Mehmed, Čizmić Ismet, Vilić Edis, Držanović Ekrem i Raković Rejhan.

Na glavnom pretresu pročitana je zapisnik o izjavi osumnjičenog, Čović Fadila, koja je data na zapisnik ovlaštenim osobama Državne granične službe Velika Kladuša dana 1.12.2005. godine, zatim su pročitani: Standardizirani policijski izvještaj br. F:01-04-05-03281 od 02.12.2006. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka DGS-a br. 15-13-3/05 od 24.10.2005. godine; Prijava data DGS-u br.15-13-3-1140-1/06 od 21.06.2006. godine; Dopuna izvještaja o krivičnom djelu DGS-a br. 15-13-3-1140/05-KU-28/05 od 22.06.2006. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka DGS-a od 25.10.2005. godine, svjedok Lirim

Malaj; Zapisnik o saslušanju svjedoka DGS-a od 25.10.2005. godine, svjedok Klement Luka; Zapisnik PU Cazin o pregledu privatnog motornog vozila br. 05-5/03-2623/05 od 01.12.2005. godine; Potvrda PU Cazin o privremenom oduzimanju predmeta br.05-5/03-2622/05 od 01.12.2005. godine; Zapisnik DGS-a o prepoznavanju lica od 28.10.2005. godine; Izvještaj DGS-a br. KLA-000669-05 od 22.10.2005. godine; te izvršen uvid u Foto-dokumentaciju DGS-a od 12.12.2005.godine; Preslušan je tonski zapis izjave Čović Fadila dat na ročištu za izjašnjenje o krivici pred sudijom za predhodno saslušanje ovog suda , dana 29.06.2006.

Obrana optuženog Čović Husmira nije izvela na glavnom pretresu ni jedan dokaz.

U završnoj riječi prisutno tužilac Tužilaštva BiH je istakao da je izvedenim dokazima utvrđeno činjenično stanje iz optužnice te da je time optuženi Čović Husmir počinio krivična djela koja mu se stavljaju na teret, pa predlaže sudu da ga ogласi krivim i kazni po zakonu i to da mu izrekne kaznu zatvora u trajanju do 3 godine, uzimajući u obzir iskazanu upornost prilikom izvršenja djela, ponašanje optuženog nakon izvršenja djela jer je prijetio saizvršiocu da ga ne oda da je izvršilac.

U završnoj riječi branioca optuženog Husmira Čovića istaknuto je da činjenično stanje koje je opisano u optužnici je nesporno utvrđeno, da odbrana tome ne prigovara, jedino u tim radnjama nije učestvovao Čović Husmir nego neka druga osoba sa Čović Fadilom, pa čak možda i njegov brat ali Husmir nije. Ovo proizilazi iz iskaza saslušani svjedoka: Vilić Edisa koji nije poznao osobu koja je protrčala pored njega i bila je tamne puti, a Husmir nije takve, nadalje nije ga prepoznao ni svjedok Škrgić Munir jer je bio okrenut licem od njega i razgovarao je na telefon. Policijaci koji su saslušani kao svjedoci nisu svoj posao obavili profesionalno i njihovom greškom je došlo do ugrožavanja života lica jer su se dali u potjeru za autom koji je vozio Fadil Čović. Takodje nisu govorili istinu jer nisu poznavali Husmira Čovića i nikad ga nisu ispitivali i protiv njega podnijeli prijavu, što se moglo vidjeti na glavnom pretresu. Iz zapisnika o prepoznavanju optuženog od strane četiri strana državljanina proizilazi da ga ni jedan nije prepoznao. Iz iskaza stranih državljana vidi se da se taj dan Husmir nije družio sa Čović Fadilom i nije bio u vozilu sa Fadilom. Kako je Tužilaštvo ponudilo iskaz Čović Fadila dat u istrazi, kao dokaz, osporavju valjanost tog dokaza jer ne znaju na koji način je pribavljen i pod kojim okolnostima. Nisu imali mogućnost ga unakrsno ispitati, a možda bi on da je živ odustao od datog iskaza. On je bio strašljiv mladić, pa je i njegova smrt možda posljedica doživljenih strahova u roku istrage. Smatra da činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, a i u slučaju sumnje treba ići u korist optuženog. Ako sud dodje do suprotnog zaključka moli sud da vodi računa da se radi o mladoj osobi, neosudjivanoj, poljoprivredniku

lošeg imovnog stanja. Predložio je da sud optuženog Čović Husmira oslobodi optužbe.

Po ocjeni navedenog dokaznog materijala kojeg je optužba izvela u toku glavnog pretresa, sud je našao da je optuženi Čović Husmir počinio krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189 st.3 u vezi sa članom 26 KZ BiH, na način u vrijeme kako je to opisano pod tačkom I izreke presude.

Prema završnim riječima i optužbe a i odbrane činjenično stanje opisano u tački I presude je u potpunosti utvrđeno i ono proizilazi iz izvedenih dokaza na glavnom pretresu. Razlika u tezama između optužbe i odbrane je u tome što optužba zastupa teoriju da je u izvršenju krivičnog djela učestvovao optuženi Čović Husmir, a teorija odbrane je da u izvršenju krivičnog djela sa Čović Fadilom nije učestvovao Čović Husmir nego neko drugo lice, da prema tome Čović Husmira sud treba osloboditi od optužbe.

Sud prihvata tvrdnje optužbe i odbrane da su sve odlučne činjenice osim izvršioca djela utvrđene kako su naznačene u tački I izreke ove presude. To prije svega proizilazi iz iskaza saslušanih svjedoka, pročitanih zapisnika o saslušanju stranih državljana i drugih pismenih dokaza.

Što se tiče spornog pitanja ko je izvršilac krivičnog djela Sud je uvjerenja da je Tužilaštvo izvedenim dokazima utvrdilo van svake razumne sumnje, da je Čović Husmir izvršilac krivičnog djela iz izreke ove presude. Sud je prihvatio da se pročita izjava umrlog ranije osumnjičenog Čović Fadila data u toku istražnog postupka ovlaštenim radnicima DGS-a iako se tom prijedlogu odbrana protivila tvrdeći da ovaj dokaz nije pribavljen na zakonit način zato što je Čović Fadil dao tu izjavu pod pritiskom ovlaštenih lica. Sud je izveo ovaj dokaz čitanjem date izjave iz slijedećih razloga:

U toku glavnog pretresa saslušanu su istražitelji iz Tima za istrage DGS-a Velika Kladuša Dužanović Ekrem i Raković Rejhan koji su saslušali u svojstvu službenih lica tada osumnjičenog Čović Fadila u prostorijama DGS-a Velika Kladuša. Pri saslušanju bilo je još lica kao što je Željko Mladenka i zapisničar Smajić Fikreta. Detaljno su opisali način uzimanja izjave od Čović Fadila te sadržaj izjave koliko su se sjećali. Odredbom člana 273. ZKP BiH propisani su izuzeci od neposrednog sprovođenja dokaza na osnovu kojeg propisa je Sud i odlučio da se izjava Čović Fadila pročita i koristi kao dokaz na glavnom pretresu jer je Čović Fadil u međuvremenu umro, pa su ispunjene pretpostavka iz stava 2. člana 273. ZKP BiH. Nadalje odredbom člana 219. ZKP BiH propisan je skup pravila postupanja ovlaštenih službenih osoba o otkrivanju krivičnih djela i njihovih učinitelja u odredbi stava 1. navedenog člana data su ovlaštenim službenim osobama ovlaštenja da prikupljaju potrebne izjave od osoba, a u stavu

3. navedenog člana propisano je da ovlaštena službena osoba koristeći se ovim ovlaštenjem iz stava 1. mora postupati u skladu sa članom 78. ovog zakona, odnosno u skladu sa članom 86. U tom slučaju se zapisnici o prikupljenim izjavama mogu upotrijebiti kao dokaz u krivičnom postupku.

Iako je zapisnik o ispitivanju osumnjičenog ovdje se očigledno radi o zapisniku o uzimanju izjave od osumnjičene osobe prilikom koje je vođeno računa, kako to proizilazi iz zapisnika, o odredbi člana 78. ZKP BiH jer je Čović Fadil kao tada osumnjičena osoba upozoren na prava i obaveze propisane ovim članom. Prilikom uzimanja izjave od Čović Fadila prema istom nije primjenjivana sila ili prijetnja niti su mu povrijeđena ljudska prava i slobode, a kako je njegova izjava uzeta u skladu sa pravilima predviđenim u ZKP BiH, to je ovaj dokaz po ocjeni Suda zakonit.

Iz pročitane izjave Čović Fadila proizilazi da ga je Čović Husmir dana 22.10.2005. godine oko 14,00 sati pozvao na mobilni telefon 062/106-890 i tom prilikom ga upitao da li bi ga odvezao sa svojom "mazdom" po Albance koji se nalaze u Gati pored nekog potočića. Izjavio je da je pristao na to te je od svoje porodične kuće u Šturliću krenuo prema kući Husmira koja je oko dva do tri kilometra udaljena od njegove. Husmir ga je čekao na Mulanovu brdu iznad Šturlića. Zajedno su krenuli prema mjestu gdje su se nalazili Albanci. Tom prilikom je rekao Husmiru da neće uspjeti s obzirom da je vidio policiju sa vozilom "niva" kako stoje kod benzinske pumpe u Tršću te vrši kontrolu saobraćaja a njegova "mazda" nije bila registrovana. Tom prilikom Husmir se nasmijao i rekao da se ne boji i da ga neće zaustaviti. Kada su krenuli po Albance prolazili su pored patrole policije oni su kontrolisali neki kombi a Husmir je rekao da stavi ruku na lice i da okrene glavu na drugu stranu kako policija ih ne bi poznala. Primijetio je da oba policajca gledaju za njima. Nakon petnaestak minuta stigli su u Gatu gdje su skrenuli lijevo iznad ljekovitih banja nakon čega su stali a onda je Husmir izašao iz auta i doveo četiri lica koji sjedaju pozadi a Husmir pored njega i govori mu da vozi što brže prema Tržačkim Raštelama. Kada su došli u mjesto Rujnica primijetio je ponovno policijsko vozilo "nivo" koje je dolazilo u susret, zbog čega mu je Husmir naredio da se ne zaustavlja i da vozi što brže. Kada su se mimoišli sa policijskim vozilom primijetio je na retrovizoru kako policajci sa vozilom se okreću i kreću za njima. Predložio je Husmiru da stanu a Husmir mu je rekao psujući da vozi što brže. Naglo su skrenuli desno na makadamski put a Husmir je stalno govorio da vozi što brže jer su primijetili da i policijsko vozilo kreće za njima. Vozio je makadamskim putem sa puno pijeska i oko 100 kilometara na sat. Naišli su na jedan veći zavoj zbog čega su sletili u jarak na lijevu stranu i kada se zaustavio pogledao je da li je ko povrijeđen, te je vidio da je Husmir izašao iz auta govoreći mu "bježi, nemoj se predavati policiji, ne govori da smo bili zajedno". Husmir je pobjegao na desnu stranu od vozila a on je biježao na lijevu. Primijetio je da i Albanci trče za Husmirom. Također je čuo i

policiju kako viću stoj i da ne bježe. On je dalje otrčao do svoje kuće, uzeo odjeću i otišao u Republiku Hrvatsku i to pješice. Izjavio je da zna, a isto tako i da svi ljudi u Šturliću, znaju da braća Čovići rade sa ljudima te ih prebacuju ilegalno u Republiku Hrvatsku, ali niko neće da ih oda, jer su spremni na sve i svašta te prijete i fizički napadaju svakog ko bi nešto rekao u policiji o njihovim poslovima.

Ovaj dokaz Sud je u potpunosti prihvatio kao uvjerljiv i vjerodostojan jer je u skladu sa drugim izvedenim dokazima a naročito izjavama svjedoka Kličić Enesa, Kapić Mehmeda, policajaca koji su vršili potjeru za njima. Iz izjava tih svjedoka proizilazi da su i oni kao suvozača u Fadilovom vozilu prepoznali Čović Husmira i takođe da su ga prepoznali prilikom trčanja za njim pored kuće svjedoka Škrgić Munira. I svjedok Škrgić Munir je u svojoj izjavi izjavio da lice koje je trčalo sa mobitelom i razgovarao je ličilo na Husmira, ali da nije mogao u potpunosti vidjeti zbog njegovog položaja lica.

Prema tome na osnovu navedenih dokaznih sredstava Sud je utvrdio da je Čović Husmir izvršilac krivičnog djela koje mu se stavlja na teret bez obzira na iskaz svjedoka Vilić Edisa i pročitanih iskaza stranih državljana i zapisnika o prepoznavanju lica jer, kako svjedok Vilić Edis reče, sekundu dvije je samo vremena proveo u gledanju lica koje je trčalo pored njega te da mu nije zapamtio lik ali je čuo kada mu je zaprijetio da ne smije nikome reći kuda je pobjegao. Takođe ovo lice je i malodobno i bilo je uplašeno tom prilikom. S obzirom na način izvršenja djela i mjesto na kojem su preuzeti strani državljan i s obzirom da su sjedili na zadnjem sjedištu vozila i vozili se veoma kratko kako oni kažu, nisu ni mogli upamtiti likove vozača i suvozača zbog čega i nisu mogli prepoznati Čović Husmira prilikom prepoznavanja.

Sud nema razloga da pročitanoj izjavi Čović Fadila ne vjeruje i iskazima saslušanih policajaca i pripadnika DGS-a jer je Čović Fadil bliži rođak Čović Husmira a službena lica nemaju apsolutno nikakvog razloga da terete Čović Husmira umjesto nekog drugog lica.

Sud je izjavu Čović Fadila ocijenio kao uvjerljivu i vjerodostojnu i iz razloga što je prilikom izjašnjenja o krivnji kod sudije za prethodno saslušanje izjavio da je poslije davanja izjave ovlaštenim službenim licima DGS-a Čović Husmir i njegov otac mu prijetili da bi promijenio datu izjavu.

Krivično djelo opisano u tački I izreke ove presude je ostalo u pokušaju s obzirom da albanski državljan i nisu bili prebačeni u Republiku Hrvatsku.

S obzirom na način izvršenja opisan u izreci ove presude pod tačkom I, Sud je zaključio da je Čović Husmir krivično djelo krijumčarenja osoba iz člana 189. stav 3. KZ BiH u vezi sa članom 26. istog zakona počinio sa direktnim umišljajem

jer je bio svjestan da lica koja ne ispunjavaju uslove za prelazak preko državne granice pokušao da prebaci ilegalnim putevima i s obzirom na iskazanu upornost htio njegovo izvršenje.

Iz izjave Čović Fadila, izjave policajaca Kličić Enesa i Kapić Mehmeda, proizilazi da je vozilo Koje je vozio Fadil sa šest lica u vozilo se kretalo brzinom od 100 km/h po putu-kaldrmi sa puno pijeska na njemu, što predstavlja bezobzirnou vožnju uslovima i stanju puta zbog čega su dovedeni u opasnost tijela i životi stranih državljanu, a sve po naredbama optuženog Čović Husmira.

Iz svega izloženog sud smatra da se u radnjama optuženog Čović Husmira stiču sva bitna obilježja krivičnog djela krijumčarenje osoba iz člana 189 st.3 KZ BiH, zbog čega ga je oglasio krivim.

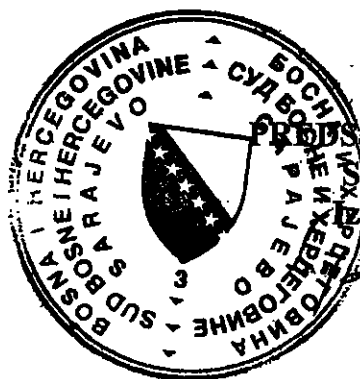
Prilikom odmjera vanja kazne optuženom Čović Husmiru, Sud je imajući u vidu svrhu kažnjavanja uzeo u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća (član 48. stav 1. KZ BiH). Sud je od olakšavajućih okolnosti cijenio mladost optuženog. dok je našao više otežavajućih okolnosti koje prate djelo i počinio ca. Optuženi Čović Husmir prilikom izvršenja krivičnog djela pokazao je veliku upornost jer je bez obzira na kontrolu saobraćaja naredio Čović Fadilu da se ne zaustavlja na znak policije, nadalje naredio je da se vozi velikom brzinom i ako uslovi puta i opterećenost vozila to nisu dozvoljavala, te prilikom slijetanja vozila sa puta nastavio dalje bježati bez obzira na upozorenja policije da stanuu. Takođe, Sud je cijenio njegovo ponašanje u vrijeme izvršenja krivičnog djela i ponašanje poslije izvršenja krivičnog djela koje se ogleda u tome da je svjedoku Vilić Edisu prijetio smrću ako kaže kuda je pobjegao, zatim prijetio Čović Fadilu da ne govori da je bio sa njim. Poslije izvršenja djela zajedno sa svojim ocem prijetio je Čović Fadilu da izmijeni iskaz koji je dao kod ovlaštenih službenih lica. Takođe Sud je cijenio i činjenicu da se pokušalo prebaciti četiri osobe stranog državljanstva preko državne granice. Vodeći računa o opštoj prevenciji i specijalnoj Sud je stanovišta da se optuženom Čović Husmiru izrekne kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci, što je i učinio smatrajući da će se izrečenom kaznom vaspitno djelovati na optuženog da više ne čini krivična djela a druge osobe odvratiti od činjenja ovih krivičnih djela. Takođe s obzirom na navedene otežavajuće okolnosti koje govore o ličnosti optuženog sud nije koristio pravo blažeg kažnjavanja s obzirom da se radi o pokušaju izvršenja krivičnog djela iz člana 189 st.3 KZBiH.

S obzirom na imovno stanje optuženog Sud ga je primjenom člana 184. stav 4. ZKP BiH oslobodio od plaćanja troškova krivičnog postupka, jer je ne zaposlen bez izvora prihoda pa bi plaćanje troškova dovelo u tešku materijalnu poziciju njega i članove porodice.

U pogledu tačke II izreke presude Sud nije našao dokazanim da je Čović Husmir u toku 2005. godine dogovarao se sa poznatim osobama da će radi pribavljanja finansijske koristi u Bosni i Hercegovini organizovati preuzimanje i boravak stranih državljana koje ne ispunjavaju uslove za zakonit boravak u BiH s ciljem prebacivanja tih osoba preko granične linije BiH u Republiku Hrvatsku te time da bi počinio krivično djelo iz člana 249. stav 2. u vezi stava 1. KZ BiH. Ni jedan izvedeni dokaz na glavnom pretresu ne potvrđuje bilo koju činjenicu navedenu u izvršenju ovog djela pa je Sud primjenom odredbe člana 284. tačka c) ZKP BiH optuženog Čović Husmira za počinjeno krivično djelo iz člana 249. stav 2. KZ BiH oslobodio od optužbe. Sud je stanovišta da je ovo djelo optuženi Čović Husmir izvršio samo sa umrlim Čović Fadilom, te da organizovane grupe nije bilo što predstavlja jedan od bitnih elemenata ovog krivičnog djela. Teza optužbe da je optuženi pripadnik organizovane grupe koja vrši krivična djela je zasnovana na pretpostavci, koja nije dovoljna za utvrđenje krivice optuženog.

Zapisničar

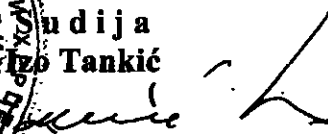
Lana Ferović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

udija

izo Tankić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom vijeću ovog Suda u roku od 15 dana od dana prijema iste.